

[Steffensen]

sådan og lønne en sådan over den kirkelige ligning.

Et andet meget vigtigt spørgsmål for folkekirken er de kirkelige forhold i København. I kraft af hovedstadsrådets centrale placering kulturelt og åndeligt kan de kirkelige forhold her i særlig grad påvirke det øvrige land enten positivt eller negativt. Vi mener, at bl.a. i dette perspektiv bør vi give det københavnske kirkeliv særdeles gode vilkår og ikke over for sognene føre en indskrænkings- eller en nedlæggelsespolitik. På det økonomiske område er det nærliggende, at store historiske restaureringsarbejder, f.eks. på domkirken og Marmorkirken, som dræner den københavnske kirkeligning, støttes af kulturministeriet for at lette den kirkelige ligning.

Til slut vil jeg gerne sige, at kristeligt folkeparti mener, at staten skal give menighedsrådene lov til at øge deres budgetter, hvis de finder det rigtigt, især med henblik på ungdomsarbejde i form af fritidsklubber og mange andre aktiviteter, men i øvrigt også kirkeblade m.v.

Vis dog menighedsrådene den tillid, så de får mulighed for at tilrettelægge kirkens arbejde på en sådan måde, at det folkekirkelige nærdemokrati og menighedsarbejdet i øvrigt i vort land og vort folk styrkes til gavn for helheden!

Nørgaard Sørensen (S):

Selv om der nok er en hel del af det, hr. Steffensen har sagt, jeg ikke kan være enig i, vil jeg dog gerne sige, at jeg er enig i hr. Steffensens betragtninger over det ønskede i, at denne debat ikke ender i et hundslagsmål om dagsordener. Det er vi fuldstændig enige i.

Og så kan vi tage selve den kirkepolitiske debat.

Jeg vil indledningsvis slå fast, at socialdemokratiet naturligvis ikke har noget imod en kirkepolitisk debat. Vi stiller os nok lidt skeptisk over for debattens grundlag, men selve debatten har vi selvfølgelig ikke noget imod.

Kristeligt folkeparti, som har stillet forespørgslen, har spurgt, hvorvidt regeringen agter at opfylde bestemmelserne i grundlovens § 4, og har endvidere spurgt til regeringens generelle kirkepolitik. Kirkeministeren

har svaret på begge spørgsmål og efter vores mening i den socialdemokratiske gruppe absolut fyldestgørende.

Jeg skal derfor ikke gå ind i alle enkeltheder, men sige, at debatten her i tinget har haft en ganske usædvanlig start. Den kirkepolitiske debat er jo, før den kom her i tinget, startet af kristeligt folkeparti samt enkeltpersoner med en række grove beskyldninger mod socialdemokratiet.

Disse beskyldninger har taget deres udgangspunkt i provsteudnævnelser, som man er kritisk over for, i et forslag, der er sendt ud til høring, om ændring af lov om menighedsråd, og i spørgsmålet om oversættelse af Det gamle Testamente og de dertil krævede statstilskud m.v.

I alle disse spørgsmål er der i den seneste tid blevet fremført anklager, som skulle give folk det indtryk, at socialdemokratiet ville folkekirken til livs.

Vi vil selvfølgelig ikke folkekirken til livs, men tror imidlertid, at disse angreb, fremført fra politisk side og fra enkeltpersoner, er blevet til ud fra ønsket om at lave politisk drilleri. Ærlig talt synes det, som om nogle af disse angreb mere har været lavet for at fylde Kristeligt Dagblads forsider end ud fra en saglig begrundelse.

Socialdemokratiet er et aktivt parti, også når det gælder folkekirken. Vi opstiller ikke blot som parti til menighedsrådsvalgene – hvilket jeg for et halvt års tid siden bemærkede at kirkeudvalgets formand ikke brød sig om; vi finder, det er en betydelig del af den demokratiske islæt i folkekirken – men vi har også som regeringsparti altid optrådt loyalt over for de af folketinget vedtagne kirkelove, og ligeledes har vi siden århundredets start været en af drivkræfterne i udviklingen af menighedsrådene, lige fra de første love om menighedsråd blev vedtaget i begyndelsen af dette århundrede.

Kristeligt folkepartis angreb på socialdemokratiet og påstanden om socialdemokratiets angreb på folkekirken kan vi derfor kun se som forsøg på at så splid og mistillid for at få mennesker i det kirkelige arbejde til at vende sig mod socialdemokratiet. Vi finder altså, at det er fejlagtige angreb, der er fremkommet. Socialdemokratiet har altid arbejdet og vil altid arbejde for en rummelig folkekirke, der ikke sætter folk i bås eller begynder at vurdere deres kirkelige værdi, f. eks. af